

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 18 januari 2012 in
zaak nr. 11/23594 in het geding tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 juni 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 januari 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.
2. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de gemachtigde van de vreemdeling (hierna: de gemachtigde) namens hem op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend dat hij de brief van 30 maart 2011, waarin de minister de gemachtigde in de gelegenheid heeft gesteld om het verzuim in het bezwaarschrift van 25 februari 2011 te herstellen, op of rond die datum heeft ontvangen. De minister betoogt dat de gemachtigde in zijn brief van 15 juni 2011 slechts heeft vermeld dat de brief van 30 maart 2011 in het dossier ontbreekt en dat de rechtbank dit ten onrechte heeft aangemerkt als een niet ongeloofwaardige ontkenning van ontvangst. Voorts betoogt de minister dat de enkele omstandigheid dat de gemachtigde op eigen initiatief heeft geïnformeerd naar de behandeling van het bezwaarschrift, noch zijn verzoek om een kopie van de brief van 30 maart 2011, zodanige ontkenning inhoudt.
3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 augustus 2011 in zaak nr. 201100582/1/V6; www.raadvanstate.nl) hanteren de hoogste bestuursrechters alle als uitgangspunt dat, in geval van niet aangetekende verzending van een besluit of een ander rechtens van belang zijnd document, het bestuursorgaan aannemelijk moet maken dat het het desbetreffende stuk heeft verzonden. De omstandigheid dat per post verzonden stukken in de regel op het daarop vermelde adres van de geadresseerde worden bezorgd, rechtvaardigt het vermoeden van ontvangst van het stuk op dat adres. Een bestuursorgaan kan daarom in eerste instantie volstaan met het aannemelijk maken van verzending naar het juiste

adres.

Indien een bestuursorgaan verzending naar het juiste adres aannemelijk heeft gemaakt, ligt het vervolgens op de weg van de geadresseerde voormeld vermoeden te ontzenuwen. Hiertoe moet de geadresseerde feiten stellen op grond waarvan de ontvangst redelijkerwijs kan worden betwijfeld.

3.1. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de minister aannemelijk heeft gemaakt dat hij de brief van 30 maart 2011 op dezelfde dag heeft verzonden.

De gemachtigde heeft in beroep aangevoerd dat hij die brief niet kort na die datum per post heeft ontvangen, maar eerst, na telefonisch contact en een schriftelijk verzoek daartoe op 15 juni 2011, in juni 2011.

3.2. De rechtbank heeft niet onderkend dat de omstandigheid dat de gemachtigde op eigen initiatief navraag heeft gedaan naar de behandeling van het bezwaarschrift en heeft verzocht om een kopie van de brief van 30 maart 2011, voor beantwoording van de vraag of hij de ontvangst van deze brief op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend niet van betekenis is. Met voormeld verzoek heeft de gemachtigde de ontvangst na de eerste verzending van de brief van 30 maart 2011 immers niet op niet ongeloofwaardige wijze ontkend. De door de gemachtigde overgelegde brief van 15 juni 2011 houdt evenmin zodanige ontkenning in. Ook de enkele stelling van de gemachtigde dat de brief van 30 maart 2011 in het dossier ontbreekt, houdt niet zodanige ontkenning in.

Nu de gemachtigde de ontvangst van de op 30 maart 2011 verzonden brief niet op niet ongeloofwaardige wijze heeft ontkend, moet het ervoor worden gehouden dat hij deze brief kort na die verzending heeft ontvangen. Nu de gemachtigde niet binnen de door de minister gestelde termijn bezwaargronden naar voren heeft gebracht, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister het op 25 februari 2011 gemaakte bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

De grief slaagt.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen de minister voor het overige aanvoert, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 23 juni 2011 alsnog ongegrond worden verklaard.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 18 januari 2012 in zaak nr. 11/23594;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

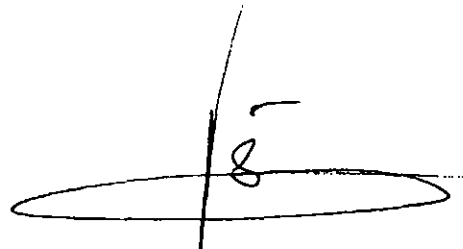
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2012

282-734.

Verzonden: 26 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11/23594 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in de zaak tussen

(gemachtigde: mr. C.I. Zaad),

en

de Minister voor Immigratie en Asiel, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 21 februari 2011 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen. Het hiertegen ingediende bezwaar van eiser heeft verweerder bij beslissing op bezwaar van 23 juni 2011 niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Beide partijen hebben toestemming verleend om zonder nadere zitting uitspraak te doen.

Overwegingen

1 Verweerder heeft het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard omdat eiser zijn bezwaarschrift niet tijdig van gronden heeft voorzien.

2 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat de gronden reeds zijn vermeld in een brief van 15 maart 2010 en in het bezwaarschrift van 25 februari 2011. Daarnaast heeft eiser betoogd dat hij de aanmaning van verweerder van 30 maart 2011 niet heeft ontvangen, hetgeen blijkt uit een brief van aan verweerder van 15 juni 2011, aldus eiser. Ook kon eiser niet eerder de gronden indienen, omdat hij eerst eind mei/begin juni zijn NT2 examen heeft gehaald. Bovendien heeft eiser in beroep betoogd dat een van de verblijfsgaten ten onrechte is tegengeworpen omdat eiser in die periode in afwachting was van een aanvraag en dus procedureel rechtmatig verblijf had.

3 In het primaire besluit heeft verweerder de afwijzing van de aanvraag gemotiveerd door eiser een tweetal verblijfsgaten en het niet behalen van het inburgeringsexamen tegen te werpen (artikel 21, eerste lid, onder a en b van de Vw en artikel 21, eerste lid, onder k, van de Vw 2000).

4 Artikel 6:5, eerste lid, van de Awb luidt als volgt:
Het bezwaar- of beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
a. de naam en het adres van de indiener;

- b. de dagtekening;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar of beroep is gericht;
- d. de gronden van het bezwaar of beroep.

Artikel 6:6 van de Awb luidt als volgt:

Het bezwaar of beroep kan niet-ontvankelijk worden verklaard, indien:

- a. niet is voldaan aan artikel 6:5 of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar of beroep, of
- b. het bezwaar- of beroepschrift geheel of gedeeltelijk is geweigerd op grond van artikel 2:15

mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

5 De rechtbank overweegt dat eiser in zijn (kennelijk als bezwaarschrift aangemerkte) brief van 25 februari 2011 enkel constateert dat verweerder hem tegenwerpt dat hij zijn verblijf heeft verbroken, danwel niet kan aantonen dat hij 5 jaar aaneengesloten in Nederland is verbleven. Eiser betwist dit niet maar vraagt slechts het dossier op. Evenmin gaat eiser in op de motivering in het primaire besluit dat hij zijn inburgeringsexamen niet heeft behaald, hetgeen een zelfstandige afwijzingsgrond is. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook terecht om nadere gronden van het bezwaar gevraagd.

6 Voor zover eiser ter aanvulling van zijn bezwaar heeft willen verwijzen naar een brief van 15 maart 2010, kan dit niet slagen nu deze dateert van bijna een jaar voor het primaire besluit. De brief van 15 maart 2011 genoemd in zijn beroepschrift bestaat niet, aldus eiser.

Daarnaast heeft eiser betoogd dat de brief van 30 maart 2011 zijn advocaat niet heeft bereikt. De rechtbank overweegt dat uit de poststempel blijkt dat de brief is verzonden op 30 maart 2011. De rechtbank zal derhalve moeten beoordelen of eiser de ontvangst van deze aanmaning op niet ongeloofwaardige wijze heeft betwist.

Naar het oordeel van de rechtbank is dit het geval.

Eiser heeft in beroep een brief van 15 juni 2011 overgelegd, waaruit blijkt dat hij nog voor de beslissing op bezwaar navraag heeft gedaan bij verweerder naar de behandeling van het bezwaar en eerst op dat moment vernam dat hem op 30 maart 2011 de bewuste brief was verzonden. In de brief van 15 juni 2011 heeft hij verzocht om een kopie van deze brief. De rechtbank overweegt dat nu de gemachtigde van eiser op eigen initiatief informeert naar de behandeling van het bezwaar en hierbij aangeeft de brief niet te hebben ontvangen, de ontkenning van ontvangst van de brief van 30 maart 2011 niet ongeloofwaardig is.

7 De rechtbank is dan ook van oordeel dat het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard, nu eiser geen gelegenheid heeft gehad het verzuim van het ontbreken van bezwaargronden te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn. De niet-ontvankelijk verklaring is dan ook in strijd met artikel 6:6 van de Awb.

8 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 437,- (1 punt voor het beroepschrift). Verweerder dient tevens het griffierecht te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage

verklaart het beroep gegrond;

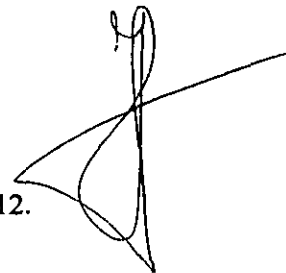
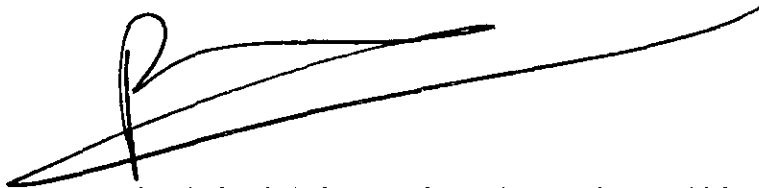
vernietigt het besluit van 23 juni 2011;

draagt verweerder op binnen acht weken een nieuw besluit te nemen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 437,--;

gelast dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht ad € 152,-- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.I.H. Kerstens-Fockens, rechter, in aanwezigheid van mr. B.J. Dekker, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 18 januari 2012.

Afschrift verzonden aan partijen op: 18 JAN. 2012

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (nadere informatie www.raadvanstate.nl)